

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- ηλικιωμένοι: ενεργά μέλη κοινωνικού συνόλου, ζωντανό κύτταρο που εκπέμπει δυναμισμό, γνώση, σοφία, εμπειρία → πρέπει να έχουν ενεργό και αναγνωρίσιμο ρόλο στην κοινωνία → σεβασμός στην πολύτιμη δεξαμενή των εμπειριών τους
- νέοι: χρειάζονται πείρα, σοφία, καθοδήγηση ηλικιωμένων → θα αναπτύξουν ικανότητες προσαρμογής στις ραγδαίες κοινωνικές εξελίξεις, θα αποτελέσουν ισότιμους φορείς κοινωνικής δράσης και ανάπτυξης → εμπιστοσύνη στην ορμή και τον οίστρο τους για δημιουργία
- αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών → κοινωνική συνοχή

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

αλληλεγγύης και συνεργασίας ... εμπειριών μεταξύ των γενεών. - Η διαγενεακή συνέργεια ισότιμης συμμετοχής - εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής και συμμετοχής
→ με την επανάληψη δίνεται έμφαση στα νοήματα: η συνεργασία των γενεών αποτελεί την κύρια πρόταση του κειμένου για το μέλλον της κοινωνίας, γι' αυτό και τονίζεται ιδιαίτερα, ενώ η συμμετοχή αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της συνεργασίας και της αλλαγής που αυτή προοιωνίζει.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. γ
2. γ
3. β
4. β
5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία τα εξής:

- σαφώς και ανταποκρίνεται στην εικόνα – πρότυπο που επικρατεί κοινωνικά για τον ρόλο του «πατέρα», γιατί νοιάζεται για τον γιο του και έχει κάνει ένα μεγάλο και κοπιώδες, από ό,τι φαίνεται, ταξίδι για να τον βρει → η πατρική αγάπη δεν λογαριάζει κόπους και θυσίες, προκειμένου να προστατεύσει το παιδί και να κρατήσει ενωμένη την οικογένεια
- αν και φαίνεται ως ένα «γερασμένο και θλιβερό πλάσμα που προχωρούσε κουτσαίνοντας, με την πλάτη καμπουριασμένη και με καταλασπωμένα παπούτσια», σε αντίθεση με την ανάμνηση του Φρανσίσκο, που τον θυμόταν ως «ένα φοβερό κολοσσό, με μάτια φλογερά και δυνατή φωνή ρήτορα», ο πατέρας του διένυσε όλη αυτή την απόσταση μόνος του, για να βρει τον γιο του, να τον σώσει από έναν επικίνδυνο δρόμο που είχε πάρει και να τον καλέσει να επιστρέψει στην οικογενειακή εστία· μάλιστα δεν έχασε την ευκαιρία να συμβουλευθεί και τους συντρόφους του γιου του σχετικά
- ο γιος είχε φύγει από το σπίτι του, για να κάνει την επανάστασή του, να βρει την ταυτότητά του· παρότι ο πατέρας είχε βαθιά στενοχωρηθεί και ταλαιπωρηθεί στην προσπάθειά του να τον ξαναβρεί, «άνοιξε την αγκαλιά του» για να τον υποδεχθεί στοργικά
- μόνο όταν έμειναν οι δυο τους και όχι μπροστά στους άλλους, του ξεκαθάρισε ότι δεν πρέπει να επαναληφθεί κάτι ανάλογο και αποκάλυψε πόσο είχε στοιχίσει στη μητέρα του η απουσία του γιου τους
- διαφαίνεται ότι και ο γιος ήθελε να επιστρέψει στο σπίτι του, του είχαν λείψει οι γονείς του, συγκινήθηκε από την πράξη του πατέρα του και μάλλον αισθάνθηκε ότι τον γλίτωσε από μια επιλογή που είχε κάνει καιρό πριν, αλλά δεν τον εξέφραζε πια.